

[Jensen Christensen.]

Derimod er der snarere Anledning til at hævde — men det har jeg Bagernes Ord for vil være uden Betydning for dem —, at den Rugpris, der er fastsat, ligger for lavt. Som Forbruget af Brødkorn her i Landet har udviklet sig, gaar Rugen i al Almindelighed hovedsagelig til Foderbrug. Man kan spørge, hvorfor den gør det, men selv om det er saadan, maa enhver, der har med praktisk Landbrug at gøre, vide, at Rug, brugt til Svin og Kreaturer, hvis det anvendes i for stor Mængde, ikke virker heldigt; det er sundhedsfarligt og afføder Stivsyge hos Svinene og meget andet, og derfor er det meget begrænset, hvad der i saa Henseende bør anvendes. Men der kan, som det ogsaa er nævnt i Henvendelsen fra Ringkøbing Amt, med Fordel anvendes et vist Kvantum, og de Landmænd, der ønsker at ombytte deres Rug med andre Kornsorter eller andre Fodermidler til deres Besætning ved at sælge noget af deres Rug, er igennem den Ordning, vi her foreslaar, i nogen Grad handicappet; det er uberettiget, fordi Rugen overvejende dyrkes paa den magre Jord.

Her har vi ment, at der sker en Uret, og vi kan ikke erkende, at denne Uret ikke kunde hæves, uden at dette skulde foranledige Møllere og Bagere til at forhøje Brødpriserne her i Landet. Jeg har forstaaet, at Modstanden imod Forhøjelse af Rugpriserne stammer fra Frygten for Brødfordyrelse. Derfor vil jeg gerne stille det Spørgsmaal baade til den højtærede Landbrugsminister og til Ordførerne for de andre Partier — idet jeg er ganske enig i, at kun det, som vi kan blive fuldt ud enige om, kan ændres i Lovforslaget —, om man kunde tænke sig, eventuelt i et Udvalg, at gaa med til en Ændring i Retning af en Forhøjelse af Rugprisen, i hvert Fald op til 12 Kr.

Til § 4 har jeg ingen Bemærkninger at gøre. Angaaende Bestemmelserne om Kornpuljens Fordeling i § 5 vil jeg gerne have Lov til at sige, at, hvor vi end fastsætter Grænsen for Jordværdien ved Kornpuljens Fordeling, vil den trufne Ordning under alle Omstændigheder vække Kritik. Vi har fra vor Side — og der blev fra konservativ Side givet Tilslutning dertil, vi var enige om det i Foraaret, da vi behandlede Kornloven her i Landstinget — givet Udtryk for, at en Jordværdi paa 25 000 Kr. efter vor Mening vilde have ramt rigtigere end den Jordværdigrænse, man her er blevet enig om. Jeg skal dog erkende, at saadan som Landbrugene er fordelt her i Landet, ligger der en saa stor Part af Landbrugene

under den Grænse, der her er sat med Hensyn til Kornpuljens Fordeling, at det ikke vilde spille nogen afgørende Rolle, om de, der har en højere Jordværdi, fik Del i Kornpuljen eller ej.

Af Forslaget og de Bilag, der medfølger, fremgaar det, at hvis man sætter Kornpuljen til 16 Mill. Kr. og hver Andel til 13 Kr. 30 Øre, vil man for en Landbrugs-ejendom paa 12 000—15 000 Kr.s Jordværdi ikke naa højere end til 26 Kr. 60 Øre i alt i et Aar. Ejendomme med 10 000—12 000 Kr.s Jordværdi kan faa 53 Kr. 20 Øre, med 9 000—10 000 Kr. 79 Kr. 80 Øre, med 8 000—9 000 Kr. 106 Kr. 40 Øre, med 5 000—8 000 Kr. 133 Kr., med 4 000—5 000 Kr. 119 Kr. 70 Øre, med 3 000—4 000 Kr. 106 Kr. 40 Øre, med 2 000—3 000 Kr. 93 Kr. 10 Øre, med 1 000—2 000 Kr. 79 Kr. 80 Øre, og med indtil 1 000 Kr.s Jordværdi 66 Kr. 50 Øre. Her kan man naturligvis ramme ved Siden af forskellige Steder, man kan altid rette Kritik imod saadanne vilkaarligt valgte Tal og paavise Enkeltheder i dem, som burde have været anderledes. Jeg er saaledes slet ikke sikker paa, at Landbrugs-ejendommene med 5 000—8 000 Kr.s Jordværdi virkelig har Brug for Kornindkøb, der berettiger dem til en Andel i Kornpuljen paa 133 Kr. i Gennemsnit. Jeg skal imidlertid erkende, at jeg her mere dømmet ud fra mit Kendskab til sønderjyske Forhold end til Forholdene i Almindelighed Landet over. Men selv om der maaske her kunde have været Grund til at sætte en anden Grænse, vil jeg gerne gentage, at nogen større Rolle for Økonomien i et Landbrug med en Jordværdi, der ligger op imod og over 20 000 Kr., kunde Kornpuljens Fordeling ikke komme til at spille.

Om Lovforslaget, dets Fremkomst og Maaden, det er blevet til paa, vil jeg kun sige, at jeg hilser dette med Tilfredshed. Det er ad den Vej, vi bør frem, at vi fra alle Sider forstaaer, at der maa træffes Ordninger og gribes ind over for Uretfærdigheder med Hensyn til Godernes Fordeling i Tider som disse, hvor man udefra gør det umuligt at opretholde de frie Forhold, som ingen mere end jeg og mit Parti ønsker skulde være de herskende paa det økonomiske Omraade i dette Land som uden for Landets Grænser. Det kan ikke nytte, at man stiller sig skeptisk og taler om Lapperier i Forbindelse med det, vi her foretager os. Jeg gad f. Eks. vidst, hvor vi havde været henne med Kødpriserne, hvis vi ikke havde haft en Kødlov. Man kan sige om de enkelte Led i Ordningerne, at det betyder ikke saa forfærdelig meget —